

16. 11. 2017

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxxx. 2018 om fiskeri.

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri og Fangst)

Vi skal fra Siumut fremlægge følgende bemærkninger til forslag til Inatsisartutlov om fiskeri.

Jeg skal indledningsvis gøre det klart, hvilke ting vi fra Siumut finder vigtige:

De levende ressourcer der fanges, skal udnyttes fuldt ud og målet er, at disse levende ressourcer til stadighed skal være til gavn for hele befolkningen. Dette betyder endvidere, at man omkring de levende ressourcer der i dag ikke udnyttes fuldt ud, skal arbejde henimod, at udnytte disse ressourcer på den mest fornuftige måde således, at hele samfundet kan få gavn heraf.

Myndighederne i Vort Land er bestemmende i alle spørgsmål om vore levende ressourcer, og skal selv tage de nødvendige beslutninger, ligesom det skal påses at man skal sørge for, at borgerne i Vort Land udviser en korrekt moralsk adfærd i deres brug af de levende ressourcer.

Fiskeriet er vort lands primære og vigtigste erhverv og vi lever af det hvorfor det er nødvendigt, at fiskeriet som sådan skal undergå en konstant og vedvarende udvikling og tilpasning. Fiskeriet skal tilrettelægges og drives således, at hjemmehørende har førsteprioritet i relation til at kunne leve af fiskeriet.

Der skal skabes bedre rammer for, at de unge får mulighed for, at kunne etablere sig som fiskere. Derfor vil Siumut da også netop på dette grundlag deltage i samarbejdet om en fiskerireform således, at vi kan bane vejen for, at flere fiskerikvoter i vort hav kan komme flere mennesker til glæde.

Det glæder mig, at forslaget til en Fiskerilov, som har været udskudt gang på gang nu endelig fremsættes af Naalakkersuisut, som har motivationen i orden og ikke mindst har modet til, at kunne fremsætte forslaget her på Inatsisartuts efterårssamling.

Det er ikke tilfældigt at et flertal i Inatsisartut vedtog, at forslaget kunne gå videre til andenbehandling og at forslaget i mellemtiden skulle sendes videre til det respektive udvalg.

Forslaget til en fiskerilov er i sig selv meget indholdsrigt og er udarbejdet meget pænt og nøje, derfor har det også efter Siumuts mening været helt på sin plads, at der har været god tid imellem førstebehandlingen og andenbehandlingen, som man så kunne udnytte til at udarbejde et seriøst forslag.

Der er rigtig mange ting der skal afklares og som må afvejes grundigt, men som eksempel har fokus dog mest været på de få, der kunne miste kapital på indførelsen af den nye lov og hvor vi kan se, at der har været ført meget ensidige vurderinger i denne forbindelse, og i den forbindelse ser vi det ikke som særligt realistisk og holdbart, når fokus udelukkende drejer hen på dem der mister noget på aftalen, idet formålet jo netop er, at rejefiskeriet skal komme mange flere til gode, så flere får mulighed for at etablere sig som rejefiskere, og man skulle næsten tro at ændringen af fangstfordelingen til 50/50 skal forstås således, at de mængder der er til overs, ikke længere skal fiskes og for det andet, at man i forbindelse med indførelsen af direkte og indirekte ejerskab måske har troet, at man blot vil smide de fangstmængder ud, som skubbes til side og som ikke længere skal fiskes og blot smides ud.

De kvoter der er tale om og som man sætter til side, er i sig selv af meget stor værdi, ikke mindst når man betænker de iværksættere, som skal til at fiske, og som skal til at starte nyt erhverv op. Når så disse kvoter ibrugtages, så vil der selvsagt komme indtægter herfra, som kommer arbejderne på landanlæggene til gode, og som fiskerne kan bruge til, at betale deres gæld og ikke at forglemme så skal landskassen jo også have sin andel. Vi er i Siumut ganske klar over, at det kystnære fiskeri fisker efter alle arter og, at man som følge af landingspligten til landanlæggene indhandler de fisk man har fanget, hvilket skaber en masse arbejdspladser for borgerne, og hvorved man igennem lønindtægter får det størst mulige samfundsmæssige udbytte.

På det foreliggende grundlag er vi derfor også fra Siumut ganske tilfredse med, at den store udførsel af fisk og skaldyr uden nogen form for nogen indtjening til landskassen nu endelig får modspil.

Endvidere skal vi ikke glemme, at vi bor spredt udover et enormt landområde, derfor mener Siumut da også, at når vi har at gøre med et fiskeri hvor landets befolkning er spredt udover en vidtstrakt kyststrækning, så er det vigtigt, at man i vurderingen heraf medtager, at alle borgere derude også bør have de samme muligheder for at være med.

Med tanke på den ensidige kritik som ikke hører nogen steder hjemme, så må man formode, at de kvoter der er tale om og som skal sættes til side, ligesåvel må ansættes til en værdi, hvilket nogen må vurdere, men skal der så ansættes en værdi her, så ønsker jeg, at det skal være herboende fra Vort Land, der foretager disse vurderinger for nu må det være nok med, at blive ved at hente folk udefra til al alskens arbejdsopgaver.

Med disse korte bemærkninger fra Siumut indstiller vi forslaget til viderebearbejdning i Fiskeri-, Fangst-, og Landbrugsudvalget, således at forslaget inden andenbehandlingen kan blive behandlet grundigt.

Nikkulaat Jeremiassen, Siumut